

IN MEMORIAM onze genealoog YPE BROUWERS (1949 – 2025)

Met een prachtige diaserie wordt het leven van onze genealoog drs. Ype Brouwers geëerd bij zijn afscheid in 'Andringa State' te Marssum. Tussen de

toespraken door luisteren we naar de muzikale helden uit de jaren '60 en '70. Bob Dylan's 'Sad eyed lady of the lowlands'; 'Laat me...' van Ramses Shaffy en het onvergetelijke 'Riders on the storm'. We kijken naar foto's waarop Ype wordt getoond van peuter, puber, student, opgroeiend naar volwassene. Verliefd, verloofd, getrouwd met Japke Hoekstra; heit (vader) van hun zoons Doeke en Fonger, later gescheiden. We zien hem, thuis volop genietend van zijn beide zoontjes en tijdens vakanties, maar nog vaker Ype met grijs haar als pake (opa), ook weer zo zichtbaar blij genietend van zijn vier jonge kleinkinderen (nu 0, 1, 3 en 3 jaar) en hun ouders. We luisteren naar oudste zus Marisca, die het verhaal vertelt van Ype 's jeugd. Ze schetst hem als een talentrijke jongeman. Dat hij ooit een veelbelovend zwemmer was en wedstrijden won; dat hij prachtig kon tekenen en zijn Sinterklaasgedichten vermaard waren. Na zijn studie eerst werkzaam als docent schei-, natuur- en wiskunde; later als freelance zelfstandig genealoog.

Beide zonen Doeke en Fonger beschrijven Ype als vader en grootvader, hoe hij altijd klaarstond, met veel geduld uitleg kon geven ('s avonds liggend op het strand de sterrenstelsels kon wijzen en benoemen) en zo genoot van zijn 'pakesizzers'. De 'collega's' vertellen over zijn vermaardheid als genealogisch onderzoeker, hoe hij steeds dieper de historie in wist te duiken en de ontdekte informatie nauwgezet wist te duiden. En hoe onthand zij zijn nu hun samensteller en eindredacteur van het Genealogisch Jaarboek zo plotseling is weggefallen.

Mooie anekdotes die een kijkje geven in het leven van onze genealoog. Al blijft het onduidelijk hoe hij zo plotseling kon overlijden. Wij kennen hem eigenlijk slechts als harde werker, feiten achterhalend en verzameland uit oude archieven en originele DTB-boeken vanuit de PB (Prov. Bibl.) / later Tresoar. En van zijn merkwaardig dagritme: 's morgens slapend, 's middags de originele archieven raadplegend om die gegevens tot 's nachts laat uit te werken.

Het was enorm schrikken afgelopen zaterdag toen ik het overlijdensbericht via broer Piter kreeg toegemailed. Ongelooflijk, ús Ype, nu reeds heengegaan, nauwelijks te bevatten. Voor de realisatie van Andringa boek deel 3 hebben Ype, Herman, Piter en ik lange tijd als redactie aan dat boek gewerkt. Was Ype ziek? Uit de advertentie blijkt dat hij dinsdag 11 februari is overleden, pas zaterdag 15/2 staat de advertentie in de krant, wat is er gebeurd?

Een week later brengt Japke mij via de mail op de hoogte. Op woensdagmorgen kreeg zij het verdrietige nieuws te horen via jongste zoon Fonger; hij was al in

het ziekenhuis geweest; broer Doeke was onderweg. De dinsdagavond ervoor hoorde Ype's buurvrouw vanuit haar tuin een rare klap, zij ging op onderzoek, zag Ype door het raam in zijn keuken liggen, riep een andere buurvrouw erbij die cardiologisch verpleegkundige is. Zij konden naar binnen, omdat Ype de achterdeur nooit op slot deed. Samen met nog een buurman probeerden zij Ype te reanimeren; het ambulancepersoneel

nam het even later over en bracht hem naar het ziekenhuis. Helaas was het al te laat. Een andere buurvrouw, met wie Ype soms buiten op straat contact had, maakte zich zorgen over hem: hij werd zo mager, liep met gebogen schouders en fietste steeds langzamer. Wat was er met hem aan de hand? De jongens veronderstellen iets aan zijn longen; hij hoestte ook veel. Wij zullen het nooit weten en Ype zelf wilde het ook niet weten. In het ziekenhuis ontdekten ze even later een laatste aantekening in zijn dossier van 15 jaar daarvoor...

Japke beschrijft hoe zij afscheid van hem kon nemen: "Ik bin yn'e roukeamer west. Hij lei der sa fredich bij en hie sa'n moaie enerzjy. Hy like te sizzen: alles is goed" Daarna bedankt ze me persoonlijk: "De afscheidsdienst was voor ons, hoe moeilijk ook met al ons verdriet, als een warme deken. Tsjikke, opnieuw dank voor de door jou uitgesproken woorden. Jullie waren een heel groot en belangrijk deel van Ype's leven. Jullie hebben hem zoveel vertrouwen gegeven en een podium aangereikt vanwaar hij zijn kwaliteiten kon aanbieden. Hartelijk dank daarvoor. Met lieve groet, Japke Hoekstra."

Yn in wite wrâld, altiten wurkjend
yn de grize wrâld fan it ferline, is fan ús hinnegien

Ype Brouwers

Hij hat ús op it spoar set en meiholpen de woartels fan ús famylje
bleat te lizzen, sûnder him wie der gjin Andringaboek west.
Wy sille him en syn grutte ynset misse.

Wy tinke oan Doeke en Fonger, harren neisten en harren mem.

Út namme fan de Andringa Stichting,
Tsjikke Andringa

Ljouwert, 11 febrewaris 2025

In de voorwoorden van onze drie Andringa boeken (1985 / 1996 / 2016) wordt de onmisbare deskundigheid van Ype Brouwers lovend beschreven door onze oud-voorzitters Sjoerd, Tsjerk en Herman, alle drie reeds overleden.

Piter schrijft over Ype: << Over de samenwerking bij het maken van Andringaboek 3: Natuurlijk ging het meeste mailverkeer tussen Tsjikke, Herman en Ype. Ik was vooral vormgever en eindredacteur. Tijdens de correctieslag (alle teksten werden nauwgezet gelezen door Ytje en Margriet) werden er regelmatig opmerkingen en vragen naar Ype gestuurd. Vlot kwam er dan antwoord, met nauwgezette uitleg over de reden waarom iets precies zo vermeld moest worden. En een enkele keer met lof als een voorgestelde aanpassing meer duidelijkheid opleverde.

In mijn herinnering draagt Ype nog altijd een slobbertrui en fietst hij door weer en wind op een oud damesfietsje over de Schrans. Hij woonde toen nog met Japke in de Stationssteeg. We moeten wel samen aan de tap hebben gezeten van 'de Blauwe Druif', het kleine kroegje van Ybele naast het Oranje Bierhuis. Maar daarvan is het meeste me niet bijgebleven. Een verrassing viel me ten deel bij hun huwelijk. Ik was met zussen Lybrich en Tsjikke aanwezig op de receptie, heel gezellig, toen Japke me tegen het eind ervan aansprak: "Hast sin om aanst mei te iten? In kollega fan my hat ôfsein, wy hawwe no in plakje oer!" Zo werd ik gast op het bruiloftsmaal tussen hun vrienden en familie en kon men mijn hoofd terugvinden op tal van foto's van die dag. >>

Op vrijdag jl. kregen wij bericht dat - voor ons onverwacht - is overleden:

Ype Brouwers

genealoog
09.08.1949 - 11.02.2025

Ype was vanaf de jaren 70 auteur van genealogische publicaties. Hij werd al in 1981 voor zijn verdiensten benoemd tot Lid fan de Fryske Akademy en was vanaf 1981 2e skriuwer / notulist van It Genealogysk Wurkferbân fan de Fryske Akademy. Van 1981 tot zijn overlijden was hij (hoofd-)redacteur van het Genealogysk Jierboek van de Fryske Akademy. Vanaf de oprichting in 1983 was hij actief als bestuurslid van de Stichting FAF, de Vrienden van de Archiven in Friesland. Met zijn buitengewone deskundigheid stond hij velen met raad en daad terzijde. Veel publicaties op het gebied van stamboom-onderzoek zijn door zijn inzet op hoog niveau gerealiseerd. Wij zullen zijn tomeloze inzet, accuratesse en analytisch vermogen node missen. Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

Uit naam van:

It Genealogysk Wurkferbân fan de Fryske Akademy
Redaksje fan it Genealogysk Jierboek fan de Fryske Akademy
De Nederlandse Genealogische Vereniging Afdeling Friesland
Het bestuur van de Stichting FAF / VAF

In de rouwadvertentie (Friesch Dagblad en Leeuwarder Courant op 18 febr.) door vier instanties van o.a. het Genealogysk Wurkferbân wordt stilgestaan bij de vele kwaliteiten van Ype op genealogisch gebied.

Op de foto van 30 nov. 2024 krijgt Ype (rode trui) het net verschenen Genealogysk Jierboek 2024 overhandigd.

Tige tank, Ype, foar Alles!
Tsjikke